

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Καλλιθέα, 02/02/2015

Αριθμός απόφασης: 418

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 210 9569815

ΦΑΞ : 210 9531321

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».

γ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την από 14/11/2014 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του τ., ΑΦΜ, κατοίκου οδός, κατά της υπ. αριθμ. /2014 πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων της Γ.Γ.Δ.Ε οικονομικού έτους 2014 και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

4. Την υπ. αριθμ. /2014 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων της Γ.Γ.Δ.Ε οικονομικού έτους 2014 του οποίου ζητείται η επανεξέταση.

5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

6. Την από 02/02/2015 εισήγηση του Α4 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της από 14-11-2014 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του Τ., ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ. αριθμ./16-10-2014 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων της Γ.Γ.Δ.Ε οικονομικού έτους 2014 επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος φόρος εισοδήματος ποσού 2.442,82 €, για το οικείο οικονομικό έτος λόγω εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 15, 16 και 19 του ν.2238/1994.

Η διαφορά φόρου προέκυψε λόγω του γεγονότος ότι το πραγματικό δηλωθέν εισόδημα του προσφεύγοντος είναι χαμηλότερο από το τεκμαρτως προσδιορισθέν και τελικώς φορολογημένο εισόδημα.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση ή άλλως την τροποποίηση του από 16/10/2014 Εκκαθαριστικού Σημειώματος Φόρου Εισοδήματος Οικονομικού έτους 2014 προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους :

- Νομική πλημμέλεια ένεκα αντισυνταγματικότητας, λόγω παράβασης των αρχών της καθολικότητας του φόρου και της φορολογικής ισότητας (αρθ. 4 παρ. 1 ,5 Συντ.)
- Νομική πλημμέλεια ένεκα ασυμβατότητας προς την ΕΣΔΑ, λόγω παραβίασης του δικαιώματος στην περιουσία (άρθρο 1 του 1^{ου} Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου)
- Νομική πλημμέλεια ένεκα αντισυνταγματικότητας, λόγω παράβασης των αρχών της καθολικότητας του φόρου και της φορολογικής ισότητας (άρθρο 4 παρ. 1 και 5 του Συντ.), της προστασίας της ανθρώπινης αξιοπρέπειας (αρθ. 2 παρ. 1 του Συντ.) και της αρχής του κοινωνικού κράτους δικαίου (αρθ. 25 παρ. 1 του Συντ.)
- Νομική πλημμέλεια ένεκα αντισυνταγματικότητας της επιβολής του συντελεστή φόρου 26% σε συνδυασμό με την κατάργηση του αφορολόγητου στα άρθρα 4 παρ. 5 του Συντάγματος, που μετατρέπει τη φορολογίας εισοδήματος από προοδευτική σε αναλογική και μάλιστα υψηλή για τα μεσαία εισοδήματα και ως τέτοια δηλαδή υπέρμετρη φορολόγηση δεν αφήνει στα χαμηλά εισοδήματα ένα ελάχιστο εισόδημα συντήρησης με συνέπεια τη στέρηση αναγκαίων αγαθών, ειδικά όταν το εναπομένον εισόδημα είναι κάτω του ορίου της φτώχειας.
- Νομική πλημμέλεια ένεκα αντισυνταγματικότητας της επιβολής με το άρθρο 52 του Ν.2238/1994 προκαταβολής του φόρου του 55%, στα άρθρα 4 παρ. 5,2 παρ. 1, 25 παρ.1δ και 78 του Συντάγματος.

Επειδή, με το σύστημα του εναλλακτικού προσδιορισμού του φορολογητέου εισοδήματος των φυσικών προσώπων, ο νομοθέτης αποβλέπει στη σύλληψη φορολογητέας ύλης που διαφεύγει τον φόρο και είναι σύστημα ανεκτό από το Σύνταγμα, καθώς προβλέπεται ευθέως στον νόμο, που σκοπό έχει την εξακρίβωση της πραγματικής φοροδοτικής ικανότητας των πολιτών και τη συμβολή τους στα δημόσια βάρη.

Επειδή, οι διατάξεις του άρθρου 15 του ν. 2238/1994 δεν αντίκειται στις διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 1, 5 παρ. 1 και 78 παρ. 1 του Συντάγματος, διότι με αυτές δεν επιβάλλεται υποχρέωση καταβολής φόρου επί πλασματικού εισοδήματος, αλλά καθιερώνεται ειδική μέθοδος εξευρέσεως του πραγματικού εισοδήματος των φορολογούμενων (βλ. ΣτΕ 4340/1983, 1296/1991, 3201/1996, 2612/1997) .

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 5 του άρθρου 4 του Συντάγματος “ Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου” και “ συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους” ενώ με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 25 του Συντάγματος ορίζεται ότι: “ Το Κράτος δικαιούται να αξιώνει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης.”

Σε αντίθεση με τα ανωτέρω, η υπεξαίρεση και ιδιοποίηση εσόδων του Δημοσίου εξαιτίας της διάπραξης φοροδιαφυγής, σαφέστατα “δεν συμβάλλει στη συμμετοχή – συνεισφορά – χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη” αλλά αντίθετα “προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και παραβιάζει τα χρηστά ήθη” (παρ. 1 άρθρου 5 του Συντάγματος).

Τέλος, με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 106 του Συντάγματος, ορίζεται ότι: “ Η ιδιωτική οικονομική πρωτοβουλία δεν επιτρέπεται ν’ αναπτύσσεται σε βάρος της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας ή προς βλάβη της Εθνικής Οικονομίας.” Ως εκ τούτου ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι τα μέτρα που λαμβάνει η Διοίκηση σε βάρος του είναι αντίθετα με το άρθρο 25 του Συντάγματος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος

Επειδή, δεν τίθεται ζήτημα αντισυνταγματικότητας, καθώς το Σύνταγμα δεν απαγορεύει την αλλαγή νομοθετικού καθεστώτος για το μέλλον, ενώ παράλληλα ο νομοθέτης διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια, ως προς την επιλογή των ρυθμίσεων που κρίνει προσφορότερες σε κάθε δεδομένη χρονική περίοδο

Επιπρόσθετα η αρχή της ισότητας επιτάσσει την όμοια αντιμετώπιση όμοιων καταστάσεων.

Εν προκειμένω ο νομοθέτης θεσπίζει ένα αντικειμενικό κριτήριο, το οποίο διαφοροποιεί τις πράξεις που εκδίδονται. Η διαφοροποίηση αυτή γίνεται με τρόπο αντικειμενικό και ομοιόμορφο για όλους του φορολογούμενους και ως εκ τούτου ο ισχυρισμός περί παραβίασης της αρχής της ισότητας κρίνεται ως αβάσιμος.

Επειδή, ο έλεγχος της αντισυνταγματικότητας των φορολογικών νόμων βάση των οποίων επιβάλλονται φόροι, τέλη και εισφορές, δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητες της υπηρεσίας μας.

Επειδή, με βάση τις διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 1β Ν. 2238/1994 προβλέπεται ότι το εισόδημα από ατομική επιχείρηση και ελευθέρια επάγγελμα, υποβάλλεται σε φόρο με συντελεστή 26% για κλιμάκιο εισοδήματος έως πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ. Εν προκειμένω ο

προσφεύγων δήλωσε ως φορολογητέο εισόδημα από ελευθέριο επάγγελμα (.....), ποσό 523,53€ . Ωστόσο από την επισκόπηση του εκκαθαριστικού σημειώματος του οικονομικού έτους 2014, διαπιστώνεται ότι το δηλωθέν εισόδημα του προσφεύγοντος είναι χαμηλότερο σε σχέση με το προσδιορισθέν με βάση τα άρθρα 15 και 16 του ν.2238/1994.

Συγκεκριμένα με βάση τον εναλλακτικό προσδιορισμό του εισοδήματος αυτό προσδιορίστηκε σε ποσό 7.000,00 €. Ο δε φόρος που αναλογεί στο συγκεκριμένο εισόδημα αντιστοιχεί σε 1.819,99€ (7.000 X 26%) και μετά την αφαίρεση του φόρου που έχει ήδη παρακρατηθεί (299,63 €), προκύπτει τελικό ποσό κύριου φόρου ύψους 1.520,36€, που επιβεβαιώνει τον ορθό υπολογισμό που διενεργήθηκε από την Γ.Γ.Δ.Ε.

Επειδή, με βάση τη διάταξη του άρθρου 52 παρ. 1 Ν. 2238/1994 βεβαιώνεται ποσό ίσο με το πενήντα πέντε τοις εκατό (55%) του φόρου που προκύπτει με βάση τη δήλωση του άρθρου 61 του ίδιου ως άνω νόμου (φορολογική δήλωση), για το φόρο που αναλογεί στο εισόδημα του διανυόμενου οικονομικού έτους. Εν προκειμένω για τον προσφεύγοντα υπολογίστηκε αναλογών φόρος εισοδήματος ύψους 1.819,99€ ο οποίος αν πολλαπλασιαστεί με συντελεστή 55% και αφαιρεθεί το ποσό του φόρου που ήδη έχει παρακρατηθεί (78,53€), προκύπτει προκαταβολή φόρου ύψους 922,46€, η οποία συμφωνεί με το εκκαθαριστικό και συνεπώς ορθά διενεργήθηκε ο υπολογισμός της από τη Γ.Γ.Π.Σ.

Επειδή, ο εναλλακτικός προσδιορισμός φορολογητέας ύλης με βάση τις δαπάνες προβλέπεται στο άρθρο 15 του ν.2238/1994 όπου ειδικότερα αναφέρεται: «Το συνολικό εισόδημα προσδιορίζεται, κατ' εξαίρεση, με βάση τις δαπάνες διαβίωσης του φορολογουμένου και των προσώπων που συνοικούν με αυτόν και τον βαρύνουν, όταν το συνολικό ποσό των δαπανών που προσδιορίζεται κατά τα επόμενα άρθρα είναι ανώτερο από το συνολικό καθαρό εισόδημα των κατηγοριών Α' έως Ζ'. Το εισόδημα που υπόκειται σε φόρο στην περίπτωση αυτή προσδιορίζεται κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 19» .

Επειδή, προβλέπεται στο άρθρο 16 παρ. 1θ του ν.2238/1994 ότι η ελάχιστη ετήσια αντικειμενική δαπάνη του φορολογούμενου ορίζεται σε τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ για τον άγαμο και σε πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ για τους συζύγους που υποβάλλουν κοινή δήλωση εφόσον δηλώνεται πραγματικό ή τεκμαρτό εισόδημα.

Επειδή, προβλέπεται στο άρθρο 16 παρ. 1γ του ν.2238/1994 ότι η ετήσια αντικειμενική δαπάνη αυτοκινήτου ιδιωτικής χρήσης για αυτοκίνητα μέχρι 1.200 κυβικά εκατοστά ανέρχεται σε τέσσερις χιλιάδες (4.000) ευρώ.

Επειδή, προβλέπεται στο άρθρο 16 παρ. 2 του ν.2238/1994 ότι το ετήσιο συνολικό ποσό της αντικειμενικής δαπάνης, που προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του ως άνω άρθρου, μπορεί να αμφισβητηθεί από τον φορολογούμενο όταν αυτό είναι μεγαλύτερο από την πραγματική δαπάνη του φορολογούμενου, εφόσον αυτό αποδεικνύεται από τον υπόχρεο με βάση πραγματικά περιστατικά ή στοιχεία. Τέτοια περιστατικά συντρέχουν ιδίως στο πρόσωπο των υπόχρεων, οι οποίοι : ε) συγκατοικούν με συγγενείς πρώτου βαθμού και έχουν μειωμένες δαπάνες διαβίωσης, λόγω αποδεδειγμένης συμβολής στις δαπάνες αυτές των συγγενών τους με

την προϋπόθεση ότι οι τελευταίοι αυτοί έχουν εισόδημα από εμφανείς πηγές. Όταν συντρέχει αυτή η περίπτωση ο φορολογούμενος υποχρεούται να υποβάλλει μαζί με τη δήλωσή του και τα αναγκαία δικαιολογητικά για την απόδειξη των ισχυρισμών του. Ο προϊστάμενος της δημόσιας υπηρεσίας ελέγχει την αλήθεια των ισχυρισμών και την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων του φορολογούμενου και μειώνει ανάλογα την ετήσια αντικειμενική δαπάνη, στην οποία αναφέρονται οι ισχυρισμοί και τα αποδεικτικά στοιχεία. Εν προκειμένω ο προσφεύγων προβάλλει τον ισχυρισμό ότι συνοικεί με τον πατέρα του ο οποίος έχει αναλάβει όλα τα έξοδα συντηρήσεως του, περιλαμβανομένων και των εξόδων του αυτοκινήτου του, χωρίς ωστόσο να προσκομίζει στο φάκελο που απέστειλε στην υπηρεσία μας ουδέν στοιχείο που να αποδεικνύει την τήρηση της ανωτέρω αναφερόμενης διαδικασίας αμφισβήτησης των τεκμηρίων.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της ενδικοφανούς προσφυγής και την επικύρωση της υπ' αριθμ./16-10-2014 Πράξης Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος Φυσικών Προσώπων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων Οικονομικού Έτους 2014.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση :

Φόρος Εισοδήματος Φυσικών Προσώπων Οικ. Έτους 2014: 2.442,82 €

Το παραπάνω ποσό προέκυψε με τη με αριθμ. ειδοπ./2014 Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων οικον. έτους 2014 (ΑΧΚ) της Γ.Γ.Δ.Ε. και είναι καταβλητέο εντός των προθεσμιών που αναγράφονται επ' αυτής.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Ο ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

α/α

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΚΙΩΡΑΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).